

[Bente Juncker]

når denne sag har kørt i 20 år, er, at der sker noget operativt, for det nytter ikke noget at køre i den samme skure, der ikke dner til noget. Og det vil jeg gerne sige meget direkte til hr. Jan Køpke Christensen, som kender sygehusområdet tilstrækkeligt – for så at blande det ind i det – dér er jo også kommet noget operativt. Hvad i alverden har Fremskridtspartiet klaret af operative sager dér?

Alting kræver et flertal her, og denne dagsorden står vi ved; vi synes, den er operativ, og vi synes, den er stram. Og jeg vil gerne sige, at vi har stor tillid til, at hvis det her ikke går, som præsten prædiker, vil justitsministeren leve op til det, der står i dagsordenen. Det har vi fuld tillid til.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går så videre i ordførerrækken – der bliver mulighed for korte bemærkninger igen senere; jeg har annonceret, at nu slutter vi – og det er fru Dorit Myltoft.

Dorit Myltoft (RV):

Da mit partis ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede ved debatten i dag, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende synspunkter:

Da forsvaret dengang for mange år siden fraflyttede Christiania, uden at der var lavet en plan for den videre anvendelse af området, begik man en fejl, som vi ser resultatet af her i dag. Området blev besat. Det var simpelt hen for stor en fristelse for boligløse mennesker til ikke at benytte sig af chancen.

Den lære, myndighederne har draget af den sag, er, at der naturligvis ikke bør ske fraflytninger fra boliger eller lignende, uden at der er fundet en anvendelse for dem.

Det lovlige ikke besættelsen af bygninger og områder i det hele taget, men det er en næsten umulig politisk situation at nægte mennesker at flytte ind i anvendelige bygninger, hvis de står tomme og de pågældende i øvrigt ikke har et sted at bo.

Som følge af, at det i hvert fald også var myndighedernes fejl, dengang man rømmede Christiania, har Det Radikale Venstre hele tiden vist en langmodig forståelse og accept af Christiania.

Vores udgangspunkt for behandlingen af Christianiaspørgsmålet har været udvikling og

ikke afvikling – naturligvis ikke for enhver pris og ikke udelukkende på christianiternes betingelser, men i et så fornuftigt samspil som muligt mellem Christiania og myndighederne.

Det har bestemt ikke altid været let. Dels har det offentlige vel ikke altid optrådt helt hensigtsmæssigt, dels har christianitterne ikke altid været lige forhandlingsvillige.

I forbindelse med beslutningsforslaget i 1986 blev der skabt en ramme for det videre arbejde med Christiania, som ud over en række andre elementer indeholdt det vigtige, at der blev etableret en styringsgruppe, således at der var et mellemlid mellem Christiania og lovgiverne og myndighedsudøverne.

Det videre arbejde med Christiania, herunder styringsgruppens arbejde, resulterede i KVR-regeringens tid i et forslag til landsplandirektiv samt lov om anvendelse af Christianiaområdet. Det er fortsat dette grundlag, der er udgangspunkt for diskussionen omkring Christiania.

Christiania er på godt og ondt en del af det danske samfund, også når det gælder at overholde love. Når man lytter til debatten i dag, kan man godt få det indtryk, at der tales om et sted på en anden planet. Christiania er et smukt område midt i storbyen København, og det bruges rent faktisk som et rekreativt område af københavnere; det er også en del af virkeligheden.

Den vedtagne lokalplan skal bl.a. sikre et rekreativt miljø og bevaring af fredede bygninger, sådan at vi kan tale om et smukt område med sit eget særpræg. Det var en lokalplan, som manglede, da forsvaret rømmede området.

Det – sammenholdt med, hvad der umiddelbart derefter skete – gør, at en udvikling af Christiania er en proces. Det vil ikke være rigtigt at sige, at udviklingen på Christiania er gået gnidningsløst siden 1989, men der er dog sket en proces i retning af en højere grad af ordnede forhold – for nu ikke at bruge nogle ord, der på en eller anden måde kan provokere nogen af parterne.

Det er en sej proces. Det har krævet meget stor tålmodighed fra Styringsgruppens side. Og jeg vil godt her på Det Radikale Venstres vegne takke Styringsgruppen for den indsats, det har ydet i arbejdet med Christiania, om hvilket man kan sige, at det har været en kom-